

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorledes der kan tilvejebringes bedre muligheder og forudsætninger for at fiskere og fangere i bygderne kan overtage og videredrive indhandlings- og produktionsanlæg med henblik på at sikre fiskerne bedre indhandlingspriser og forbedre den indenlandske forsyning af grønlandske fødevarer.

(Medlem af Inatsisartut Knud Fleischer, Kattusseqatigiit Partiiat)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

Indledningsvist vil Naalakkersuisut gøre opmærksom på at forslaget er formuleret således, at det må antages, at både fiskernes indhandlingspriser og den indenlandske forsyning af grønlandske råvarer forbedres, hvis fiskere og fangere i bygderne kan overtage og videredrive indhandlings- og produktionsanlæg. Eftersom forslaget således indeholder flere antagelser, er det nødvendigt at kommentere på hvert enkelt af disse.

Først og fremmest skal det pointeres, at Naalakkersuisut selvsagt er enig i, at det er ønskværdigt, at der etableres nye virksomheder i lokalområderne, hvor der er mulighed for dette, hvad enten disse er små, mellemstore eller store. Der er således mulighed for, at næringsdrivende, som ønsker at etablere en ny virksomhed, kan søge om garantistillelse for lån i forbindelse med etableringen. Der kan ligeledes søges om produktudviklingsstøtte til udvikling af produkter, systemer og anlæg m.m., såfremt de repræsenterer en tilstrækkelig grad af nyhedsværdi (dog kun i det omfang, at støtten ikke virker konkurrenceforvridende i forhold til andre virksomheder). Disse muligheder for støtte har alle næringsdrivende, og ordningerne er ikke begrænset til selskaber, der har relation til fiskeriet. Der er dog tvivlsomt, om kravene for at kunne få etableringsstøtte eller produktudviklingsstøtte er opfyldt, hvis en ansøger ønsker at overtage et allerede eksisterende anlæg, fordi der så ikke er tale om nyetableringer eller nyudvikling.

Forslagsstilleren kommer ikke nærmere ind på, hvorledes fiskerne og fangerne i bygderne skal gives bedre muligheder for at overtage landanlæg. Der er en række praktiske overvejelser at forholde sig til i den forbindelse, f.eks. hvordan anlæggene skal prissættes. Mener forslagsstilleren at fiskerne og fangerne kan overtage anlæggene til en pris, som er lavere end den bogførte værdi? Selvstyret har på nuværende tidspunkt servicekontrakter med flere selskaber om drift af landanlæg. Disse kontrakter er indgået efter forhandlinger med de pågældende selskaber, og indebærer forpligtelser for både selskaberne og Selvstyret. Det er

fundet nødvendigt at indgå disse kontrakter, bl.a. for at sikre indhandlingsmulighederne hele året rundt. Naalakkersuisut er enig med forslagsstilleren i, at ”størst” ikke nødvendigvis er bedst, og har derfor heller ikke indgået servicekontrakter ud fra en betragtning om, at de største selskaber skal tilgodeses. Selvstyret har derimod i hvert enkelt tilfælde konkret vurderet, hvilke selskaber som formodes at kunne yde den bedste service for samfundet. Målsætningen er dog stadig, at tilskuddet til selskaberne skal bortfalde inden for en kort årrække.

I forhold til spørgsmålet om indhandlingspris skal det her gøres helt klart, at Selvstyret *ikke* har indflydelse på de indhandlingspriser fiskerne får for deres fangst ved afsætning til anlæggene. Priserne fastsættes efter forhandlinger mellem de relevante selskaber og fiskernes egne organisationer uden indblanding fra det offentlige i øvrigt.

For så vidt angår spørgsmålet om forsyningen af grønlandske råvarer, er det Naalakkersuisuts klare målsætning at forsøge at øge afsætningen af grønlandsk producerede fødevarer på både eksportmarkedet og hjemmemarkedet. Netop med baggrund heri, peger delmålsætningerne i den regionale udviklingsstrategi (RUS) på, at der på kort sigt nedsættes to arbejdsgrupper. Den ene af disse skal afdække de veterinære regler for at forbedre rammevilkårene uden at forringe forbrugersikkerheden, mens den anden skal undersøge mulighederne inden for institutionsmad. På længere sigt er målsætningen generelt at øge kompetenceudviklingen og niveauet blandt leverandører og deres faglige rådgivere. Derudover tilstræbes det at skabe innovation gennem netværksdannelse mellem aktører på forskellige områder inden for branchen. I sidste ende skal disse tiltag gerne medføre et generelt løft i niveauet i alle led omkring forsyningen af grønlandske råvarer. Naalakkersuisut ser dog ikke en sammenhæng mellem forsyningen af grønlandske fødevarer og hvem, som driver de enkelte anlæg. Det antages i forslaget, at anlæg drevet af fangere og fiskere vil kunne forbedre forsyningen af grønlandske fødevarer, men der argumenteres ikke for denne antagelse. Naalakkersuisut har derfor ikke mulighed for at vurdere, hvorvidt der er belæg herfor.

Med disse bemærkninger ønsker Naalakkersuisut en god og inspirerende debat i salen.